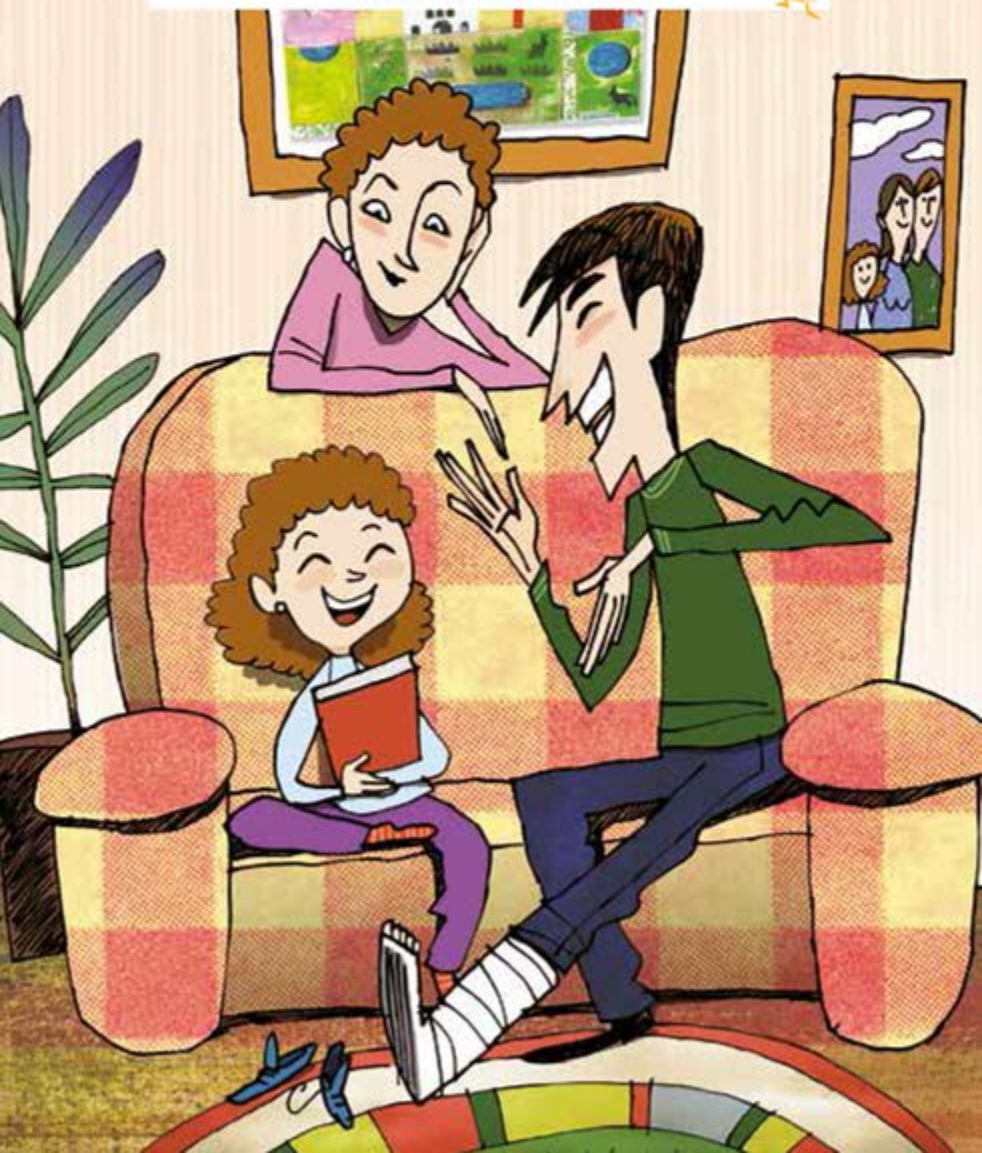

EL MICALET GALÀCTIC

Una setmana de contes

Enric Lluch

Dibuixos d'Armand

L'esquinç del pare

Diumenge a poqueta nit, el pare de Marta va ficar un peu en un forat de la vorera, a una dotzena de passes de casa.

–Ai!

El pare de Marta va sentir un nyic enmig del turmell dret i, tot seguit, una punxada forta.

A penes va entrar a casa, li va dir a la mare:

–Crec que m'he fet un esquinç...

Mitja hora després, el pare tenia el turmell unflat com una bóta i roig com una tomaca.

–Haurem d’anar a l’ambulatori. A urgències –va dir la mare.

Per això, Marta va haver de quedar-se enca la veïna, la senyora Dolors, que tenia més anys que un camp, passava el sant dia fent punt de ganxo i a la nit posava la tele a tot volum.

–Aneu, aneu, que la xiqueta es queda amb mi. I no patiu gens ni miqueta –va assegurar.

Els pares van passar més de dues hores a l’ambulatori. Mentrestant, Marta va fer els deures, es va engolir tres bunyols ben ensucrats, es va beure un got de llet, va pintar les pàgines d’un diari vell i va escoltar mig programa de la tele que parlava d’uns artistes que mai no havia sentit.

Finalment, van tornar els pares.

–Com és que t’han posat una bena tan grossa, pare?

–M’he fet un esquinç de cavall, filla. He d’estar una setmana sencera amb la cama en alt.

Aleshores, Marta va pensar que, si el pare es quedava en casa durant una setmana, tindria temps per a ajudar-la a fer els deures i, sobretot, per a contar-li contes, com feien els pares de Rut i de Tomaset.

L’endemà, en tornar de l’escola, Marta va comprovar que el pare estava al sofà, de cara a la tele, i amb la cama esquerra sobre una de les cadires de la cuina.

–M’ajudes a fer els deures després de berenar? –la xiqueta ho va preguntar mentre deixava la motxilla al costat del pare.

–Iiii –el pare va contestar sense perdre de vista la tele.

Amb l'últim mos de l'entrepà, Marta va seure al sofà, va obrir la motxilla i va traure la llibreta on tenia apuntats els deures.

–Tinc mates, llengua i medi... –va murmurar.

El pare va repetir:

–Iiii.

Amb el soroll de la tele, la xiqueta no podia fer els deures. Per això, plegà atifells i se n'anà a la cuina. El pare, amb la boca oberta, no llevava l'ull de la tele.

En acabar els deures, Marta va tornar al sofà.

–Pare, ja he acabat els deures. Conta'm un conte... Els pares de Rut i de Tomaset se'n saben un cabàs.

En això, el pare va apagar la tele, va rebuffar des del fons de l'ànima i va dir:

–Jo no en sé molts...

La xiqueta es va escarxofar al sofà.

–Doncs, conta-me'n un dels que saps.